

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

De S. Bassiano, Martyre Syracusis In Sicilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67915)

A num 1174, id est usque ad suam canonizationem (a). Quartum demum argumentum omnium validissimum, nihil tamen proficit; invocare scilicet Clavallenses monachi abbatem Gerardum : quod patet tum ex inscriptione sepulchri (b), qua de eo ac Petro Monoculo dicitur : Hos apud Deum patro-

nos habere mereamur; tum ex epistola Richardi, monachi Alvertensis (c), in qua triplex miraculum eidem adscribitur. Ast hæc privatum, non vero publicum cultum arguunt. Plura de eo, si fas sit, ad diem
VII Decembris.

D

(a) Act. SS. xx Augusti, p. 246.—(b) Gall. Christ. t. iv, col. 801.—(c) Apud Manriq. Annal. Cist. ad an. 1177, c. iv, n. 6.

DE S. BASSIANO, MARTYRE

SYRACUSIS IN SICILIA.

SYLLOGE.

B
ANNO FORTE
CCLXIX.
S. Bassianus,
cultus Syracusis,

Ferrarius, unus inter martyrologos, S. Bassiani memoriam recolit, his ad præsentem diem in Generali suo Catalogo Sanctorum qui in Martyrologio Romano non sunt, utens verbis : Syracusis in Sicilia S. Bassiani Martyris sub Claudio imperatore, qui ab anno 268 imperium tenuit. Neque dissonat Ordo recitandi divini Officii, in usum Patrum Siculorum Societatis Jesu anno 1840 excusus, in quo ad diem xvi Octobris pro diœcesi Syracusana legere est, festum S. Bassiani celebrandum sub ritu semiduplici. Officium vero est commune unius Martyris non Pontificis, Missa lætabitur, cum Evangelio ex Missa Sacerdotes Dei. Atque hinc omne de cultu deque martyrio tolerato tollitur dubium. Quocirca recte hunc Sanctum distinxerunt scriptores Siculi ab alio S. Bassiano, cive Syracusano, atque episcopo Laudensi in Italia, cujus vitam ad diem xix Januarii illustravit Bollandus, eum ex certis monumentis inter Confessores, minime inter Martyres referens. Sunt et alii Sancti, quibus Bassianus nomen est; quos tamen nemo, locum cultus et martyrii mente volvens, cum S. Bassiano Syracusano Martyre facile confundet.

C
socio, de
quibus non
constat, na-
ctus,

2 Thomas de Angelo, e familia S. Dominici sacerdos, in suis Historico-criticis Ecclesiæ Siculæ Annalibus (a) inducit Octavium Cajetanum, qui S. Bassiano in Vitis Sanctorum Siculorum adjungat Sanctos Fabianum et Sabinianum; ternosque laudari affirmat a Raphaelæ Volaterrano in Anthropologia et a Leandro in Descriptione Siciliæ; quod quam rectum sit, indagare nequeo, cum triplices has scriptiones mihi deesse doleam : animadvertendum tamen Sanctos Fabianum et Sabinianum ipsi Cajetano aliquando tam obscuros factos fuisse, ut in Isagoge ad Historiam Siculam cap. xxvi, num. 11 (b) scripserit : Post tempora Decii, Valerianique et Gallieni, novis Sicilia cladibus afflicta est, impetante Claudio; cujus edictis plerique cruciati trucidatique, sed pene omnes in obscuro mansere : UNUS Bassianus ex oblivione vindicatus,

qui constantia sua religionem, sanguine Syracusas condecoravit. Atque hæc Cajetanus, postquam excusa jam esset ejus Historia Vitarum Sanctorum Siculorum, quam allegat Thomas de Angelo. Uterque ergo hic Sanctus in titulo non addendus visus est Martyri Bassiano, de cujus unius cultu certo nobis constat.

E

3 Consonant scriptores Siculi, quotquot legere licuit, in referenda S. Bassiani passione ad Claudii imperatoris tempora : recensuisse satis erit Rocchum Pirrum in Sicilia sacra de Syracusana ecclesia num. ix, § iv (c), Octavium Cajetanum in Isagoge, Thomam de Angelo et Ferrarium in operibus locisque citatis. Pirrus ex tabulis Syracusanis, Cajetano, Leandro et Alberto Picciolo annum 270 eo martyrio condecoratum fuisse statuit. Verum cum dies xvi Octobris S. Bassiani emortualis lux censenda sit, et imperator Marcus Aurelius Flavius Claudius, agnomine Gothicus, secundum communem chronotazin quinque circiter mensibus ante Sirmii mortem oppetierit, præplacet vagum aliquantisper relinquere Martyris nostri palæstræ tempus; licet tres tantum fere annos imperium ille obtinuerit, et, ut recte annotat Thomas de Angelo, primis regni sui temporibus bello gerendo potissimum fuerit occupatus. Atque hinc neque omnino suffragari licet Thomæ, ad pontificatum S. Felicis Papæ I referenti Syracusanæ Ecclesiæ sub Claudio calamitatem; quoniam pro Papebrochii nostri in Propylæo Maii (d) catalogos Summorum Pontificum recensentis calculo, S. Felix Petri cathedram conscendit die i Januarii anni 270; neque audiendus est Ferrarius in annotatis ad Catalogum Sanctorum scribens, S. Bassianum passum esse quo tempore Ecclesiæ Syracusanæ præerat S. Maximus. Ast Rocchus Pirrus in citata Syracusanæ Ecclesiæ notitia non tantum huic Maximo substituit Eutychem, verum propositum a Ferrario hunc S. Maximum plane ignorat. Plura quæ de hoc Sancto certa aut verisimilia sint, assequi nequimus.

martyrium
passus est
circa annum
269.

F

(a) Pag. 87. (b) Burmanni Coll. Script. Siciliæ, tom. II, col. 117. — (c) Ibid. tom. II, col. 574. — (d) Pag. 38.

DE